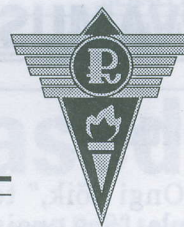

REAALI POISS

NUMBER 6 (20), JUUNI 2000

Igal asjal oma ots

Sulev Reisberg lõpetab Reaalkooli 12a klassi sellel aastal.

SULEV REISBERG

Nüüd on see siis läbi. Kaheteistkümne aasta pikkune tundideskäik koolikellahelelinal saatel on otsa saanud, on jäänud vaid magus mälestus, mis tundub samas nii suure ja käestminevana. Ei saa seda aega enam tagasi tuua — mis olnud see olnud, mis läinud see läinud. Mustpeade majas toimunud lõpukella-teemaline aktus kulmineerus klassijuhataja Jaagu kõnega, mis läks nii pedagoogidele kui õpilastele tõeliselt hinge — nii kaugena tundusid järsku kooliseinad, nii püüdmatutena paistsid õpetajaile nende kasvandikud...

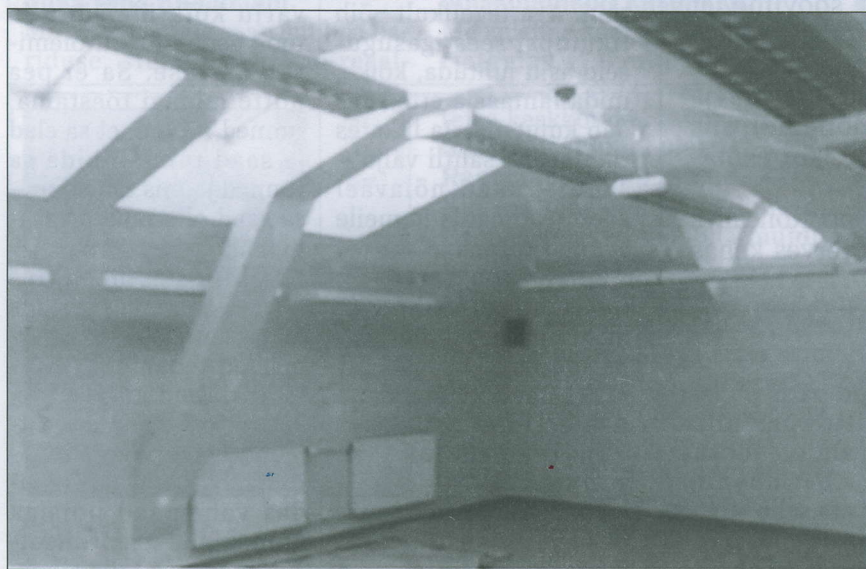
Lõpukell on igaühe jaoks

midagi erilist. Abituuriuimile on see kindlasti suur rõõmuhetk vabaduse lävel seistes, ehk alles aja möödudes hakatakse tundma kooliigatsust ja mõistetakse, kui kuldaväärt periood inimese elus oli keskkooliaeg. Õpetajatel on aga vastupidi — algul nad poetasid pisara, et kas tõesti on kõik koolitunnid kaheteistkümnendikele juba antud, ent pärastpoole muututakse rõõmsaks, kuna selgineb, et viimaks ometi on õpetajaskond nendest kirs-tunaeladest vabanenud!

Selleks, et võtta sellest rõõmupäevast maksimum, moodustati rahvariietes koolilõpetajatest ülipikk kett ning joosti üksteisel

käest kinni hoides läbi Tallinna linna. Ja vahva oli. Peagi suunduti "oma trolli" peale ning põrutati Vabaõhumuuseumisse, kus peeti piknikut ning tantsiti allakirjutanu muusika saatel huvitavaid tantse. Osa tulinhingelisi realiste elasid end see-eest piknikutuhinasse eriti hästi sisse — ära prooviti külakiik ning puu all grilliti lausa vorste. Aga õhtu jõudis ruttu kätte ning ka neil pidulistel tuli hakata kodu poole liikuma. Ning koolikellast oligi korraga saanud vaid mälestus.

Siin ongi lõpp minu reaali- teekonnale. Kõik. Vaid lõpuaktus paistab viimase verstapostina. Ja tegelikult on kurb, oh kui kurb.

Kooliaasta on läbi. Läbi on ka külaskäik Muusikakeskkooli ruumidesse. Uuel aastal ootab meid ees vastremonditud koolimaja. Kõigi lootuste järgi peaks remont õigeaegselt valmis saama ning järgmist õppeaastat saab arvatavasti alustada taas vanas armsas koolimajas. LOE LK 8

Reaalkool tänab 1999/2000 õppeaasta suurimaid sponsoreid:

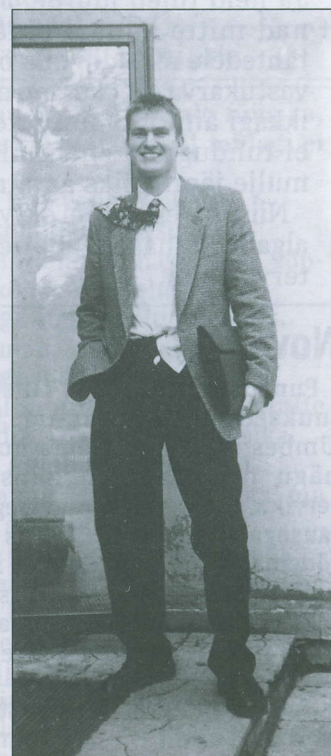
AS Prike ja Priit Kessa

AS Remedia ja Sirje Potisepp

AS Sularahakeskus ja Sten Nugis

Advokaadibüroo Alas & Raudsik ja Andre Alas

AS ATM ja Alar Tamkivi

Kooliaasta on reaalkate jaoks peaaegu lõppenud ja õpilased võivad end juba veidi vabamalt tunda.

Juhtkiri

"Ongi kõik," tekib paratamatult lause suule. "See ongi kõik."

Saab vana koolikoti uuesti nurka visata. Saab raamatud laksuga kinni lüüa, ärastuskella sügavale-sügavale teiste asjade alla ära matta. On tulnud aeg, mil võib kirjutamise täiesti unustada. Arvutamisest ja võõrkeeltest parem ei räägikski.

Juunikuu on muutunud eesmärgiks omaette. See on saanud ainsaks põhjuseks, miks oli vaja end talvel läbi raskuste tähtede ja arvude juurde tuua. Sest nüüd saab ju kõigi nende tarkuste üle nalja visata. Ega tegelikult ju ei tahaks kogutut kaotada. Päris ära ta ei kaogi, omandab pisut lihtsustatud ja ülevaatlikuma kuju.

Nüüd tahaks tõesti ainult tähtede juurde, nende julgustava sära ja kauguse alla. Kuid ometi – tähtede vahel on ainult öö. Pime ja sügav. Mis sest, et hämarik koidule käe ulatab, kuskil on ju ikka öö. Iseenesest on tas ju midagi julgustavat – vähemalt esmamulje järgi võiks arvata, et "öö" on kõige vanem sõna eesti keeles. Ometi on öö ikkagi see, mis tuleb peale päeva. Ja päev tuleb ju peale ilusat hommikut.

Õnneks – selles öös on ikka veel tähed. Ja neid tuleb juurde. Ja me soovime, et nad mitte kunagi ei langeks. Ning kui tähtede meeldib olla öös, kui neile ei ole vastukarva see, kui me neid silmitseme (ja ikkagi ainult omi mõtteid mõtleme), siis ei tundugi öö enam nii "öö", kui esmamulje järgi võiks arvata.

Niisiis – ei. "See ei ole veel lõpp. Kõik alles algab." Vanasõnagi ütleb, et terves kehas terve vaim.

Novell

Punapäine tüdruk, ei tal ei olnud päris punased juuksed, pigem pruunid, ja mitte väga pikad. Umbes õlgadeni. Kõige huvitavam oli tüdruku nägu ja silmad, moodustades harmoonilise terviku. Poiss ei teadnud isegi, mis ta selle viimase lausega endale öelda tahtis aga igal juhul pidi ta tõdema, et tüdrukul on väga ilus nägu. Tal on tõesti kõitvad silmad, mõtles poiss edasi, ta vaatab sulle pikalt silma ja nendes silmades on midagi sellist, mida kuskilt mujalt ei näe ega tunne.

Tüdruk nõjatus aknalauale ja vaatas pika pilguga poissi. Viimane astus ligi ja küsis:

"Kas sulle meeldivad tikutoosid?"

Tüdruku silmad olid ikka veel poisi omades kinni, näol samasugune ilme kui taksojuhil, kellele selgitada berturbatsiooni-manöövri eelistest kosmoselaevade kauglennul. Poiss jätkas:

"Ma tegin ükskord saunaahju tuld, aga puud olid pehkinud ja ei tahtnud põlema minna. Võtsin tikutopsist viimase tiku, lükkasin sahtli kinni ja raputasin – vaikus. Just selline vaikus nagu keegi oleks seal sees ja tahaks minuga lolli nalja teha. Muudkui istub ja kihistab omaette naerda. Seetõttu tekkis mul selline mõte: kui toos on suletud, siis me ei näe, mis seal sees on. Järelikult me ka ei tea, me ainult oletame, et see on tühi. Aga tegelikult võib tikutopsi sees igasuguseid asju juhtuda, kõike, mida fantaasia ette suudab kujutada. Ja lükates tikutoosist sahtli välja – šahh – nagu nõiaväel kaob teadmatus ja meile avaneb tühjus..."

Poisi jutu katkestas tüdruku naerupahvatus, mis muigest oli jõudnud haripunkti.

"Ma näen, et sa ei taha tikutoosidest rääkida."

Tüdruku suu oli ikka veel naerul.

"Aga ehk pakud ise mõne teema?" küsis poiss.

Tüdruk kallutas pea viltu ja manas näole mõtliku ilme. Ta pilk jäi pikemalt pidama poisi

kampsunimustril.

"Ei tea. Armastusest?"

"Armastusest!" Poiss surus käed püksitasku, kõikus edasi-tagasi ja vaatas lakke. Zest, mis pidi näitama, et see teema on jaoks neutraalne. Aga tegelikult ei olnud. Kusagil südames ta tahtiski, et ta saaks just selle tüdrukuga armastusest rääkida. Poiss oli palju armastusest mõelnud ja sellest, mida ta vastaks, kui tüdruk sel teemal juttu teeb. Ometigi ei osanud ta nüüd midagi öelda. Saamatu.

"Mis sa arvad, mis armastus on?" küsis tüdruk.

"Hea küsimus," vastas poiss, "selle üle on ennegi mõeldud. Ma leian, et kui teineteist armastatakse, siis ollakse õnnelikud ja rohkemat pole eluks vaja. See on elamiseks piisav põhjus. Ei see on peamine põhjus, inimese suurim privileeg. See on tunne, mis jätab varju kõik ülejäänud ja toob esile lihtsalt olemise väärtuse. Sa ei pea mitte midagi tõestama, tunned rõõmu, et sa elad ja saad tunda, mida sa tunned ja mis tähtsaim – sa saad olla oma armsamaga."

"Mulle see meeldib," lausus tüdruk. "Kuidas öelda kellelegi, et sa armastad teda?"

"Sa lähed ta juurde, vaatad talle silma ja ütled: Ma armastan sind"

"Ahah." Tüdruk vähendas vahemaad poisiga mõnekümne sentimeetriini ja vaatas talle silma.

"Ah sellepärast sa siis küsisidki," lausus poiss ja suudles tüdrukut.

Reaali Poiss

Nr 6 (20) aprill

Tallinna Reaalkooli ajaleht
Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lk ja on tasuta

Vastutav toimetaja:

Toimetaja:

Kujundus:

Tark mees taskus:

Kodulehekülge:

E-mail:

Joosep Simm

Andres Kauts

Jürgen Einpaul

Urmas Reisberg

<http://www.real.edu.ee/rp/>

rp@real.edu.ee

Reaali Poisi toimetuse õnnitleb kõiki sünnipäevaks valmistujaid.

Triinu-Liis Vahter 14.06

Sirje Jaup 15.06

Leili Nappo 23.06

Katri Vesikimeister 23.06

Elvi Keinast 30.06

Kes on meie koolikaaslased?

Taaskord on käes kevad, taas lahkuvad sadakond noort inimest Reaalkoolist. Õpilaste arv meie kooli gümnaasiumiosas aga ei vähene, sest juurde tuleb sama palju rebaseid. Kes need tulevased realistid on? Et saladuskatet järgmise aasta koolikaaslas-

telt pisut kergitada, otsustas Reaali Poisi toimetust vestelda juhuslikult valitud nelja sel kevadel Reaalkooli astunuga. Võrdluseks küsisime samu küsimusi ka abiturientidelt, et näha, kui palju oleme Reaalkool ja meie kolme aastaga muutunud.

Merike Viilmann

Kus käis põhikoolis.

Rahumäe Põhikoolis.

Kuhu veel katseid tegi.

Ma tegin katsed veel GAG-sse ja... rohkem ei jõudnudki.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Pärast keskkooli tahaks ikkagi ülikooli minna. Mida õppima, seda veel ei tea. Ma arvan, et pigem Tartusse kui Tallinnasse.

Miks jättis vana kooli maha.

See oli 9-klassiline. Ja mulle ei meeldinud seal enam.

Missugusel juhul jätkaks Reaalkooli maha.

Ma ei tea. Ei jätkaski. Kui oleks mõni põhjus.

Miks valis Reaalkooli.

Ma arvan, et ma saan siit hea hariduse. Mulle meeldivad reaalkooli

ained. GAG-is ei meeldinud mulle õpetajad. Nad olid kuidagi nii uhked. Reaalkooli omad olid normaalsemad.

Mida teab Reaalkoolist.

Ei teagi suurt midagi. Ma tean, kus see on ja et seal õpitakse reaallaineid.

Mida arvab Reaalkoolist.

See on hea kool. Mul on seal üks tuttav ka, aga ma pole temaga pikka aega kohtunud.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Korraldus oli normaalne. Füüsika ja eesti keel olid kuidagi lihtsad. Ma arvasin, et füüsika tuleb raske, aga seal ei olnudki midagi arvutada, ainult sellised küsimused.

Mida tegi endises koolis ühiskondlikult kasulikk.

Me käisime kooliga staadioni koristamas... Laulukooris olin

väiksena, käisin laulupeol.

Millega kavatseb Reaalkoolis tegelema hakata.

Ma ei tea, mis võimalused on.

Millega üldse tegeleb.

Loen, teen käsitööd, jalutan, unun, käin võimlemas.

Mida arvab reaallainetest.

Mulle meeldivad need rohkem kui humanitaarained.

Mida peab oma lemmikaineiks.

Meil on hästi hea füüsika õpetaja. Ta teeb asja hästi lihtsaks ja kergeks.

Mida loeb.

Raamatutest loen peamiselt kohustuslikku kirjandust. Kui aega üle jääb, siis muud ka, aga üldiselt on vähe aega. Viimane raamat oli "Tõde ja õigus". Ajalehti eriti ei loe. Vahepeal Postimeest.

Kuidas poeb.

Mina ei tea. Ei poegi eriti.

Karin Leet

Kus käis põhikoolis.

Hiiumaal, Kärkla keskkoolis.

Kuhu veel katseid tegi.

21. kooli ja Reaalkooli. Rohkem ei teinud.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Tartusse. Kui sinna ei saa, siis kuhugi ülikooli ikka lähen.

Miks jättis vana kooli maha.

Ma tahtsin paremasse kooli ja

teise keskkonda.

Missugusel juhul oleks Reaalkooli maha jätnud.

Kui ma oleks välja kukkunud. Esimesel aastal võibolla muidu ka.

Miks valis Reaalkooli.

Ega ma eriti ei tahtnud ka. See oli esimene, kuhu ma sisse sain ja ma ei viitsinud oodata 21. tulemusi. Mulle meeldis, et vähe tüdrukuid on, enne oli vastupidi. 21.-s ei meeldinud mulle kooli suhtumine.

Mida teadis enne Reaalkoolist

Mitte midagi. Et on hea kool.

Mida arvas enne ja arvab nüüd Reaalkoolist.

Maine on siamaani stabiilselt langenud. Mõnede õpetajate suhtumine jätab soovida. Nimesid nimetamata.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Ma käisin hiljem järelkatsetel. Mul oli tunne, et ma kukun läbi, aga ikka ei kukkunud. Ülesanded

ei olnud rasked, peale füüsika, millest ma siamaani midagi ei taipu.

Mida tegi vanas koolis ühiskondlikult kasulikk.

Laulsin, mul oli hästi palju sõpru... kõike, mis teha andis.

Millega tegeles Reaalkoolis.

Ka laulan, ka on palju sõpru...

Millega üldse tegeleb.

Ma olen antisportlane, mulle meeldib kohutavalt muusika.

Mida arvab reaallainetest.

Vastavalt sellele, kuidas ma neist aru saan.

Mida peab oma lemmikaineiks.

Mul ei olegi ühtegi.

Mida loeb.

Mulle meeldivad igasugused klassikalised teosed. Viimati lugesin "Anna Kareninat". Huvi-
tav oli.

Kuidas poeb.

Teen kurva ilme pähe ja... siis aidatakse. Eriti klassivendade puhul. Õpetajad on nii tuimad, neile ma ei poe.

Lili Madisson

Kus käis põhikoolis.

Saku Gümnaasiumis.

Kuhu veel katseid tegi.

GAG-i.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Ülikooli (ei täpsusta).

Miks jättis vana kooli maha.

Ma arvasin, et siin on paremad õpetajad ja ongi kõik.

Missugusel juhul jätkaks Reaalkooli maha.

Kui mu ootused on liiga kõrged selle kooli kohta või ma ikkagi leian, et ma ei suuda siia sõita.

Miks valis Reaalkooli.

Reaalained lähevad mul väga hästi. Gustav Adolfisse ei läinud mul ühtegi tuttavat, ei tahtnud üksinda minna kuhugi.

Mida teab Reaalkoolist.

Reaalained on tugevad, kolme keelt saab õppida keskkoolis. Ja Saukast teadsin. Kõik tuttavat, kes Reaalkoolis käivad, ütlevad: "Oi, sa oled teisest koolist. Muidugi et tule Reali"

Mida arvab Reaalkoolist.

Ma ei tea, mul pole seltskonnas korralikke tuttavaid veel. Ei ole midagi viga.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Korraldusega võib rahule jääda. Ülesanded ei oleks võinud raskemad olla.

Mida tegi endises koolis ühiskondlikult kasulikku.

Ma olen meie klassi üritusi kogu aeg organiseerinud, keegi teine ei viitsi seda teha. Kooli pidudel olen ikka korraldaja rollis olnud.

Kunagi tegid klassi lehte ka, aga keegi ei viitsinud seda eriti teha.

Millega kavatseb Reaalkoolis tegelema hakata.

Ma ei tea, mida teil koolis tehakse.

Millega üldse tegeleb.

Laulmise ja ujumisega. Aeroobikatrennis käin ka.

Mida arvab reaalainetest.

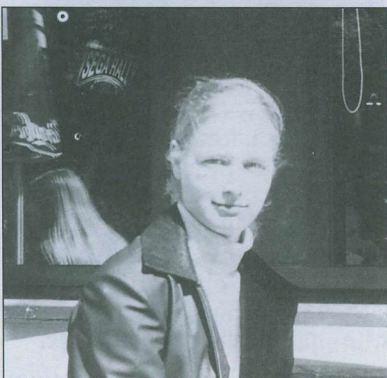
Ma ei teagi kuidas suhtuda, lihtsalt loogiliselt.

Mida loeb.

Raamatutest seiklusjutte, ajalehtedest Eesti Päevalehte. Viimane raamat oli "Pal tänava poisid".

Kuidas poeb.

Ma lihtsalt räägin õpetajatega ja see aitab ka. Õpetaja jätab tööd ära ja pole midagi. Ma oskan kõige paremini nendega rääkida – teised ütlevad, et õpetaja, mis sa tahad siit, sa tüütad meid. Nii ei tohi rääkida. Ma ütlen ise ka õpetajatele vahest halvasti, aga püüan nagu tagasi hoida. Ma arvan, et ma meeldin õpetajatele sellepärast, et mu vanaema on õpetaja.

Heli Valtna

Kus käis põhikoolis.

Lasnamäe Üldgümnaasiumis

Kuhu veel katseid tegi.

Tahtsin teha GAGi aga meil oli treeninglaager ja ma ei saanud. Lütseumisse tegin ka aga see oli rohkem pulli pärast. Loomulikult ma ei saanud sisse.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Põhiliselt Tartusse

Miks jättis vana kooli maha.

Põhiliselt oli see Madis, kes mu ümber rääkis, et ma katsetele tuleks. Põhimõtteliselt Reaal-

kool Lasnamäe kooliga võrreldes on ikka hoopis teine asi.

Miks valis Reaalkooli.

Sõber kutsus.

Mida teadis enne Reaalkoolist

Mitte midagi.

Mida arvas enne ja arvab nüüd Reaalkoolist.

Ma arvan, et kuni me kesklinnas olime, oli enam-vähem. Ma usun et ta on ikka mingil määral parem kui mõni Lasnamäe kool. Seal ei olnud üldse mingeid traditsioone, oli mingi pohhuistlik suhtumine. Õpetajad alguses tundusid küll hästi ranged. Põhimõtteliselt ma arvan ikkagi, et see oli märksa parem kui jääda Lasnamäele. Lihtsalt vahe on selles, et kui siin enamus õpilased õpivad, siis Lasnamäel on kõigi pohhui, ja ikka on parem õppida seal, kus teised ka õpivad, mitte seal, kus teised ei õpi.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Ülesandeid ma küll ei mäleta. Aga ma usun, et korraldus.. enamus üritusi, mis Saukas teeb, on põhjalikult läbi mõeldud, aga teinekord on kellegi teise üri-

tused läinud täitsa metsa.

Mida tegi vanas koolis ühiskondlikult kasulikku.

Ma olin vist spordivõistkondades hästi palju ja ükskord mind saadeti ka olümpiaadile.

Millega tegeles Reaalkoolis.

Mõned olümpiaadid, mõni ajaleht ja mõned üritused ja mõni aastaraamat ja...

Millega üldse tegeleb.

Reaalkoolis eraelu puudub. Olen käinud korvpallis, mingi aeg oli natuke kergejõustikut ja karate. See jäi Reaalkooli pärast pooleli.

Mida arvab reaalainetest.

Neid ma jagan võrdlemisi hästi.

Mida peab oma lemmikaineks.

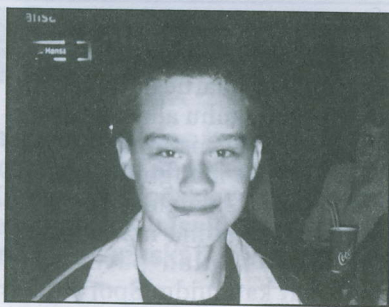
Ei ole erilist lemmikut.

Mida loeb.

Kohustusliku kirjanduse kõrvalt ajalehti enamasti. Ja siis teinekord satub mõni ajakiri kätte, aga neid mitte eriti massiliselt ja Päevalehte, mitte mingit Öhtulehte ega midagi sellist. Viimati lugesin "Sofie Maailma".

Kuidas poeb.

Enamasti ma kukun läbi. Sellel alal olen ma tõesti saamatu. Nii vana üldse ei õpi.

Kaarel Oja

Kus käis põhikoolis.

21. koolis.

Kuhu veel katseid tegi.

Mitte kuhugi. Enda kooli ka mitte. Mitte sellepärast, et ma sisse saamises täiesti kindel oleks olnud, aga ma sain tulemused teada enne oma kooli reaalklassi katseid.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Tartu Ülikooli võibolla füüsikat.

Miks jättis vana kooli maha.

Reaalklass on meil jama, aga mina tahaks reaallaineid õppida.

Missugusel juhul jätaaks Reaalkooli maha.

Ma ei tea. Kui keegi mulle selle eest kuue- või seitsmekohalise rahasumma pakuks.

Miks valis Reaalkooli.

Reaallainete pärast. Mu vana kooli reaalklassis on ainult kaks füüsika tundi nädalas. Direktsioon on viimastel aastatel väga jamaks läinud. Uus maja mõjutas ka otsust.

Mida teab Reaalkoolist.

Ma teadsin, et on hea kool, õpitakse palju reaallaineid. Osad õpilased ja lõpetanud olid rääkinud, et on väga meeldiv.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Arvestades, et katsetel käis 450 õpilast oli korraldus väga hea. Ülesannete raskus oli piisav.

Mida tegi endises koolis ühiskondlikult kasulikku.

Igasuguseid pisikesi toimetusi. Aitasin pidusid korraldada aegajalt. Klassi ajakirja andsime välja.

Millega kavatseb Reaalkoolis tegelema hakata.

Ma ei ole veel nii kursis, mis teil seal toimub, aga mulle on räägitud, et seal ikka tehakse midagi.

Millega üldse tegeleb.

Mul on hästi palju huvisid. Mängin jalgpalli. Põhiliselt huvitavad astronoomia ja vanad tsivilisatsioonid, Egiptus.

Mida arvab reaallainetest.

Mina suhtun väga hästi, mulle väga meeldivad reaallained.

Mida peab oma lemmikaineks.

Füüsikat.

Mida loeb.

Ajalehtedest loen Postimeest. "Paradoksi" loen. Raamatutest ulmekaid ja huvialadega seonduvaid asju.

Kuidas poeb.

Väiksed juhtnöörid: Tunnis ole tähelepandamatu, aga kõikide asjadega tuleb õigeaks ajaks valmis saada ja igal pool kaasa lüüa. Kui aitad õpetajatel kasvõi ühe korra midagi teha, on kohe maine palju parem.

Siim S. Rohtla

Kus käis põhikoolis.

Kivimäe Põhikoolis. Siinsamas lähedal.

Kuhu veel katseid tegi.

Ei teinud kuhugi. Tulin kindla eesmärgiga siia.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

TPI-sse, ma loodan, ehitust. Aga noh... sõjaväkke on vaja enne minna.

Miks jättis vana kooli maha.

Mul ei olnud võimalust istuma

jääda – anti tunnistus kätte ja öeldi, et sinu päevad siin koolis on loetud. Muidu oleks ma seal hea meelega edasi käinud.

Missugusel juhul oleks Reaalkooli maha jätnud

Põhimõtteliselt samadel tingimustel tuleb mul seda lõppude lõpuks teha. Võibolla siis, kui koolimaja maha põleks, kuigi ma loodan, et siis saaks me ikka edaspidi kuskil koos käia.

Miks valis Reaalkooli.

Kivimäelt olid viimasel kolmel või neljal aastal tulnud kõik siia.

Mida teadis enne Reaalkoolist

Seda teadsingi, et sinna kõik tagad lähevad.

Mida arväs enne ja arvab nüüd Reaalkoolist.

Arvasin, et üks kesklinna eliitkool on. Nüüd arvan veel paremini.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Kes neid enam mäletab! See on nii kauge minevik, peale seda on veel nii palju eksameid ja töid olnud. Seda ma mäletan, et õpetajad olid algusest peale suht sõbralikud ja kabuhirmu ei olnud, kui ma seal laua taga oma lolle mõtteid kirja panin.

Mida tegi vanas koolis ühiskondlikult kasulikku.

Ma loodan et rõõmustasin koolikaaslaste ja natuke ka õpetajate meelt.

Millega tegeles Reaalkoolis.

Mul on väga hea meel, et mul on õnnestunud korraldada oma loominguõhtuid. Ei tulegi rohkem meelde.

Millega üldse tegeleb.

Võistlustants oli kuus aastat mu hobi, mis tuli tänu Reaalkoolile katkestada. Kogun filme kassetide peale, käin rattaga sõitmas.

Mida loeb.

Ernie koomiksit. Pever tekitas meil kampaania, et kõik peavad ajalehte lugema, aga mulle mõjus see suisa vastupidiselt. Mulle meeldib ikka raamatuid ka lugeda, kui väga palju vaba aega on.

Kuidas poeb.

Seda tuleb ikka vahepeal teha. Tuleb üritada õpetajatega koos väga sõbralik olla, mõne vananimesenalja visata (mitte nalja vananimeste üle, vaid sellise nalja, mille üle vananimised naeravad), üldse isikliku vestluse arendamine tekitab lähedasema kontakti.

Hannes Einpaul

Kus käis põhikoolis.

Jüri Gümnaasiumis

Kuhu veel katseid tegi.

Kuhugi. Tegelikult ma oleks tahtnud Gustav Adolfisse ka teha, aga sellepärast ma oma reisi ära ei jätanud.

Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Üldiselt TTÜ-sse. Infotehnoloogia eriala.

Miks jättis vana kooli maha.

Reaalkool on muidugi parem kool. Ikkagi eliitkool.

Missugusel juhul jätkaks Reaalkooli maha.

Siis kui see oleks tasemelt veel kehvem kui Jüri kool.

Miks valis Reaalkooli.

Ma ei tea. Kõva nimi.

Mida teab Reaalkoolist.

Mu ema käis seal. Mingi reaalkallakuga kool on.

Mida arvab Reaalkoolist.

Sõprade silmis on nagu liiga kõva kool. Keegi ei julge sinna katseid tegema minna, mõtlevad, et niikuinii sisse ei saa. GAG-i julgetakse rohkem.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Muidu polnud hull, aga koridorides oli vähe ruumi. Hingata ei saanud. Ülesanded olid suhteliselt rasked minu jaoks. Mõned asjad ma ajasin seal sassi.

Mida tegi endises koolis ühiskondlikult kasulikk.

Seda oleks vist targem küsida minu kooli omade käest. Tegin igasuguseid asju seal. Klassilehte tegin kuuendas klassis.

Millega kavatseb Reaalkoolis tegelema hakata.

Kui te mind lehe toimetusse võ-

tate, siis teen lehte.

Millega üldse tegeleb.

Mul on laia haardega huvid. Ütleme arvuti, kuhu alla käib Internet, html jne. Siis muusika hästi laialt. Pillide mängimine. Mulle meeldib neid mängida, see ei pea tähendama, et ma mängin neid kõiki. Ma kuulan päris palju muusikat ka muidu. Sporti tuleb vahel harva ette. Kõige rohkem meeldivad igasugused jooksud.

Mida arvab reaalinimestest.

Mõelda on liiga palju vaja. Mõnes mõttes.

Mida peab oma lemmikaineks.

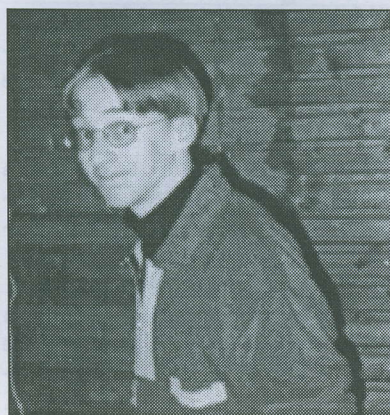
Üldiselt mulle ei meeldi kool. Ütleme, et talutav tund on bioloogia. See on talutav.

Mida loeb.

Ma loen html-i. Mingil määral ajalehti ka. Eesti Päevalehe viimast lehekülge. Viimane raamat oli "Kolme katku vahel". Kohustuslik kirjandus.

Kuidas poeb.

Oleneb kelle ees vaja pugeda on. Lihtsalt tuleb hea mulje jätta endast õpsidele.

Sulev Reisberg

Kus käis põhikoolis.

Tallinna Pelgulinna Gümnaasium. Õppisin kunstiklassis.

Kuhu veel katseid tegi.

Tallinna Tehnikagümnaasiumisse, aga sinna tegin rohkem nõ "igaks juhuks", kui Reaali tõepoolest sisse ei peaks saama. Kuhu kavatseb peale keskkooli õppima minna.

Tehnikaülikooli, võibolla telekommunikatsiooni erialale.

Miks jättis vana kooli maha.

Pelgulinna Keskkoolis polnud ühtegi tugevat ainet peale kee-

mia! Mõtlesin, et võiks ennast ikka füssas ja matas kah harida natuke.

Missugusel juhul oleks Reaalkooli maha jätanud.

Õpetajad oleks pidanud mõtlema, et "olen õpetaja, olen kuningas". Või oleks siin pidand olema mingid kaagid koos, kes mõtlevad, et on ka niisama mitte midagi tegemata kõvad mehed...

Miks valis Reaalkooli.

Reaali maja on ikka jõe sheff.

Mida teadis enne Reaalkoolist.

Suurt ei teadnudki midagi.

Mida arvas enne ja arvab nüüd Reaalkoolist.

Mnjah, enne arvasin tõesti, et rohkem tähelepanu pööratakse õppimisele, et kõik on rohkem omaette või nii. Nüüd olen aru saanud, et just ühtsustunne ongi see, mis meid koos hoiab.

Mida arvab katsete korraldusest ja ülesannetest.

Korraldus oli OK minu arust. Ülesanded olid väga kerged.

Mida tegi vanas koolis ühiskondlikult kasulikk.

Ütleme nii, et käisin Igasugustel olümpiaadidel ja võistlustel ja

hoidsin kooli mainet ülal.

Millega tegeles Reaalkoolis.

Olümpiaadidel olen käinud, aga midagi saavutand eriti pole. Lisaks nendele olen teind ajalehte, praegu koostan koos Rya Ero ja Heli Valtnaga aastaraamatut. Lisaks olen aitanud organiseerida mitmeid üritusi, pidand kõnesid, lõpukellal isegi mängisin pilli...

Millega üldse tegeleb.

Muusika (ennast kiitmast ei väsi - mängin kitarr, akordioni, klaverit kah kui väga vaja). Ja arvuti. Sporti aktiivselt ei tee, aga jalgpalli mängin.

Mida peab oma lemmikaineks.

10. ja 11. klassis oli füüsika, sest siis ma arvasin, et saan füüsikast aru. 12.klassist see arusaam aga muutus ning pöördusin ära matemaatika suunas...

Kuidas poeb.

Heh... Tegelt polegi seda viimasel ajal enam eriti vaja läind, sest kõik on tulnud vanast rasvast... Aga kui väga vaja, siis ikka seda standartset värki, et "mul oli eile see ja see asi (esinemine näiteks) ja mitte kuidagi ei jõudnud kodust tööd teha..."

Nukuvalitsus

Kärt Kallaste IIIa

Kui nukud valikseksid maailma, oleks maailmas inimestel palju parem elada, sest siis ei rügaks inimesed päev otsa tööd teha, vaid kullaksid aega lõbutsemisele ja oma pere ja sõpradega koosolemisele.

Kui nukud valitseksid maailma, peaksid ka mõned inimesed tööd tegema, aga ainult vabatahtlikult ja pealegi saaksid nad ka väga palju palka. Umbes 100 000 tunni kohta. Nukudel endil oleks ka väga hea elu, sest ka nemad saaksid palju palka ja palju vaba aega, kuna presidendiks oleks minu lemmik nukk Daisy, kellel on pikad ilusad paksud tumepruunid juuksed ja

ilusad heasüdamlikud pruunid silmad. Teistel nukudel oleks just sellepärast palju vaba aega ja palka, kuna president on väga heasüdamlik ja lahke loomusega.

Anneliis Volmer IIa

Ühes kauges-kauges riigis elavad nukud. Nad teevad tralli ja pidusid nii kõik ööd kui ka päevad. Neil on ka üks valitsejanna seal, kes kogu riiki valitseb. Seal müüakse ainult magusat. See valitsejanna valitseb selle riigi järvi ja jõgesid. Ta valitseb jugasid ja tiike. Valitseb ka metsi ja niite. Jõgedele ütleb ta, mis jookse nad annaksid. Puudele ütleb ta, mis vilju nad annaksid.

Kullast päike

Ursula Ilo Iva

Päike läheb kulda just praegu, kevadel. Ja suvel on ta täiesti üle kullatud. Kevadel tärkavad tänu päikese kuldkiirtele kõik puud ja lilled tõusevad. Rohi läheb roheliseks. Kõik tundub nii kutsuv. Tööd teha ei viitsi keegi, sest eks iga päikese kullatud kiir jõuab ka kõige torisevama inimese südamesse.

Päike teeb vahel imesid ja, kui kevadel läheb vara soojaks ja suvel on külm, igatsevad kõik päikese järele. See näitab, et päikest pole vaja ainult soojuse ja valguse saamiseks, vaid ka selleks, et inimese tuju oleks parem. Sombuse ilmaga

on kõik nii rusutud. Päikeselise ilmaga jõuab päiksekiir mitte ainult maapinda soojendama, vaid muudab ka inimese südame kuldseks ja soojaks.

Eerik Potter

Ühtepidi oleks kullast päike hea, teistpidi halb. Hea oleks ta sellepärast, et siis oleksid kõik inimesed juba päikese peal ära käinud ja sealt killu kulda endale võtnud. Võimatu on aga elada, kui pole valgust ja soojust. Minu arvates oleks parem, kui taevas oleks ikka soojendav ja valgust näitav päike, mitte miljoneid kroone maksev kullast kera.

Rohelise tuleviku poole

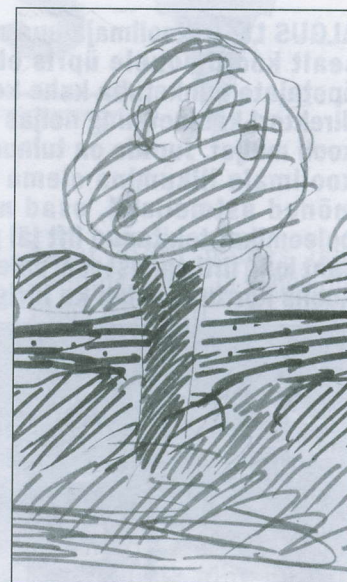
Tiina Tartes IV c

Tee rohelise tuleviku poole oleks kerge, kui inimesed ei viskaks prahti loodusesse. Muidugi teeb asja lihtsamaks see, et paljud mahlapakendid ja kõik teised toidupakendid on mädanevad. See on hea, sest siis see mädaneb ära ja ei ole selliseid prahihunnikuid metsas.

Kõik see praht tekib siis, kui inimesed käivad piknikul ja ei viitsi pärast enda järelt koristada ning jätavad prahi sinna vedelema. Kui tahad metsa piknikule minna, siis ei ole kohta, kuhu istuda, sest kõik kohad on prahti täis.

Veel on halb asi see, et paljud loobivad metsas enda õllepudelid

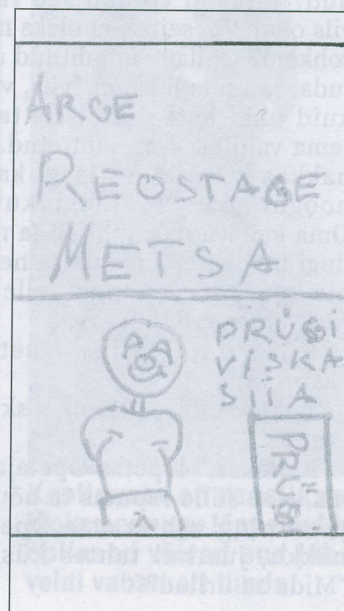
puruks ja siis on kõik kohad klaasikilde täis. Muidugi teeb loodusele ka see paha, kui kõik autoga metsas sõidavad. Autoga metsas sõita võib, aga siis, kui selleks on väikesed teerajad. Metsas tohib ka joosta, aga ainult siis kui sa prahti maha ei viska. Jalgrattaga ka keegi ei keela metsas sõita, aga kui sa prahti maha viskad, on see väga paha. Igal pool, kus on tee, kust saab metsa sisse sõita, peaks olema ilus ja suur silt, millele oleks kirjutatud "Rangelt keelatud prahi mahaloopimine!" Siis ehk inimesed ei loobiks enam prahti maha, vaid korjaksid selle enda järel ikka ära. Selline oleks tee rohelise tuleviku poole. Pingutage.

Kullast päike

Veronika IIa

Taevas särab kuldne päike, vaatab alla aasale, lillekene aasa peal talle vastu naeratab Linnukene oksa peal lauluvilet vilistab ja päikse poole lehvitab. Kuldne päike naeratab ja pilve varju peitub ta. Kui ei oleks kuldset päikest, kaoks elu maa pealt igavesti.

ALGUS LK 1. Koolimaja uus sisekujundus on üpris huvitav ning siit-sealt koolihoonele üpris ebatraditsiooniline - silma hakkavad õpetajate puhketuba kahe keerdtrepiga, sajanditevanuse hõnguga direktori kabinet ning neljas korrus, mis esmapilgul ei jäta kuidagi kooli muljet. Juurde on tulnud kaks uut treppi, seega peaks mööda koolimaja liikumine olema lihtsam. Klassid on valgusküllased, mõned astmelised, osad nostalgilise sisekujundusega. Palju poleemikat tekitanud lift jäi praegu siiski ehitamata. Valmis on küls saht kuid lifti ennast veel pole. Kui kunagi raha leitakse, saab hakata koolis korruste vahel ka liftiga liikuma.

Üleval: Neljas korrus
Vasakul: Õpetajate puhketuba

Lühiühendus

URMAS NIMETU

"Kiiremini," kordas Õpetaja, "Kiiremini."

"Viis," pakkus Õpilane.

"Kuus," vastas Õpetaja tema eest ning jäi hetkeks Õpilast silmitsema. Tema pilk oli selge ja selles peitus lootusetus. "Kuus," kordas ta.

Õpilane ei taibanud, miks oli kaks pluss neli alati kuus. Kust oli see võetud? Kes oli selle nii seadnud? Miks ei võinud see vahel viis olla? Või seitse, et oleks nagu rohkem? Õpilane ei tahtnud alista, ta raius ikka, et "viis, viis," kuid ühel hetkel mõistis ta, et tema vaidlused on mõttetud. Nii hakkas ta vaikides isegi kaasa noogutama: "Muidugi kuus." Oma kaitsva nahakihi all ta muidugi teadis, et kaks pluss neli ei ole kuus, ei ole ainult selle pärast, et Õpetaja nii arvab.

"Kiiremini," palus Õpetaja, "Kiiremini"

"Tuhat seitsesada... kakskümmend..."

"Kaheksa," lõpetas Õpetaja tema eest. Jälle raputas ta nõutult pead ning vahtis otse Õpetaja näkku, justkui tahtes küsida: "Mida sa üritad?"

Õpilane vastas omast arust nii kiiresti, kui suutis, kuid ometi jäi sekundeid puudu. Ikka veel oli ta aeglasem kui Õpetaja. Õpilane ei suutnud taibata, kuidas sai Õpetaja mõte üldse nii kiire olla. Endast sai ta aru – tema ülesandeks oli õppimine, vastuste väljaütlemine – ja seda tegi ta ka kõiki oma võimeid ära kasutades. Kuid mis roll oli siin Õpetajal? Ta ju ei õpetanud kunagi midagi, ta ainult küsis. Küsis ja vastas. Palju kiiremini, kui see Õpilase arust võimalik oli.

Pikapeale hakkas Õpilane mõistma Õpetaja eksistentsi põhjust. Õpetaja ei suutnud enam ise edasi areneda, ka tema ajas kedagi, kes oleks temalt muudkui küsinud ja muudkui vastanud. Seepärast oligi ta otsustanud Õpilasest aretada midagi sellist, mis oleks Õpetajast endast veel kiirem.

"Üks-üks-üks-null-null-üks," lõpetas Õpilane.

Õpetaja silmitses teda üllatunud ja palus vastust korrata.

"Üks-üks-üks-null-null-üks," kordas Õpilane, kui oli pika rea ühtesid ja nullisid ette lugenud.

Õpetaja nägu peegeldas rõõmu. Esimest korda nägi Õpilane, kuidas Õpetaja suunurgad mööda ta põski üles libisesid ja silmad

sätendama löid.

"Kiiremini," palus Õpilane, endal hääles kindlus, mis teda enastki esimesel hetkel ehmatas.

"Kakssada kakskümmend," alustas Õpetaja.

"Kiiremini," anus Õpilane, "Kiiremini."

Nüüd oli Õpilane see, kes oli kiirem. Nüüd oli tema see, kes teadis. Selle ajaga, mis Õpetajal kulus küsimuse meisterdamiseks, oli ta juba kaks sarnast ise välja mõelnud ja neile kolmele ka vastused leidnud.

"Kiiremini," sosistas Õpetaja, justkui ei tahtnuks ta uskuda neid aegu, mil "Kiiremini," oli kõlanud väheefektiivse käsuna.

"Kiiremini," arvas ka Õpilane, sest ta oli hakanud taipama, kui palju see põlatud kiirus teda ja Õpetajat rõõmustas. Kuid sellest ei piisanud. Ikka veel näis olevat aega, mille arvelt kokku hoida.

"Viis," vastas Õpilane.

"Viis?" küsis Õpetaja.

"Viis," kordas Õpilane ning lahendas sel hetkel juba sada enda loodud ülesannet.

"Viis," ütles Õpetaja tasa. Talle meenus midagi, aga ta ei teadnud täpselt, mis.

"Viis," kinnitas Õpilane, luges selle teema lõpetatuks.

"Viis," nõustus Õpetaja.